

Kdesi v jednom rozhovoru o mé temné růži Jan Stanislav

"No, já stále bloudím. Jen místo hole poutníků mám vějíř z různých realit a nemůžu si vybrat tu správnou a tak jsem na scestí nerozhodnosti vějíř odhodit a naleznout status quo a nebo dál procházet odstíny vějíře realitu za realitou. Ty se štěpí v dalším a v dalším mém rozhodnutí a to i v jejich představách. V mých rukou z vějíře vykvetla temná růže, která objala mou duši sladkou anestezií stále se měnícího šílenství neschopnosti pojmenovat sama sebe. A její trny jsou předobrazy mých příštích já, která nechávám kvést v mých dlaních, abych našel v poryvu větru myriády možných realit, nad kterými kvete má růže hledající sama sebe v tichém šepotu okvětních lístků. Ten vypráví příběh, jenž je mou duší a zároveň žíznivou touhou opět se dotknout třpytu hvězd. Těch hvězd, do nichž jsem zaklel krásu jejich idejí a zároveň jsem o ně rozbil svůj stín. Z jehož střípků je vějíř mých miliónů možných realit, které pojí pouze transcendentní touha pít ze studny Krásna a životem snít."